

ת"פ 11656/04/15 - מדינת ישראל נגד רוני זרח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 11656-04-15 מדינת ישראל נ' זרח

בפני
בעניין: כבוד השופט ד"ר שאול אבינור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
רוני זרח

הנאשם

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי הוראות סעיף 244 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ובעבירה של סיוע לאחר מעשה, לפי הוראות סעיף 260 יחד עם סעיף 261 לחוק העונשין.
2. מעשה שהיה כך היה. בין מר אלי מסיקה (להלן - מסיקה) לבין מר אמרי דורה (להלן - דורה) התקיימו יחסי חברים הדוקים. הנאשם הינו חבר ילדות של מסיקה וכן מכר של דורה, על רקע בילויים משותפים. בחודש ינואר 2015 התגלע סכסוך בין דורה לבין פלוני, מר רמי נעמן (להלן - המתלונן), שבמסגרתו השמיע דורה כלפי המתלונן איומים חמורים.
3. האירוע מושא כתב האישום מתואר בעובדות כתב האישום, כלהלן:
 - ביום 16.2.15 תיאם מסיקה עם הנאשם שהנאשם יבוא למחרת לקחתו, עם רכבו, לצורך הסעת מסיקה לביתו של המתלונן באור יהודה. ואכן, ביום 17.2.15 בשעה 08:30 או בסמוך לכך הסיע הנאשם את מסיקה לקרבת ביתו של המתלונן. מסיקה יצא מהרכב והלך לביתו של המתלונן. הנאשם המתין למסיקה ברכב המונע.
 - מסיקה ארב למתלונן, כשהוא אוזז במקל עץ וחובש מסכה. משיצא המתלונן מביתו התנפל עליו מסיקה, הכה אותו עם המקל בראשו, ולאחר שהמקל נשבר ניסה לדקור את המתלונן באמצעות המקל השבור. לאחר מכן נמלט מסיקה לרכב המונע, בו המתין הנאשם, והשניים נסעו מהמקום.
 - כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלה בראש ובעין שמאל, שהובילה לנזק לראייה, וכן פצע שפשוף במותן ימין. המתלונן פונה לבית החולים ושוחרר באותו היום.
 - ביום 19.2.15 או ביום 20.2.15 שיבשו הנאשם ומסיקה מהלכי משפט בכך שהתייצבו ב"מוסך אייזיק" ומסרו את הרכב לידי בעל המוסך. הנאשם ומסיקה עשו כן על מנת להכשיל חקירה פלילית, שבמהלכה יקשר הרכב עם ביצוע התקיפה, וכדי להטעות את המשטרה.

עמוד 1

4. הדיון בתיק החל במוקד ונעשה ניסיון להגיע להבנות בין הצדדים, שלא צלח. בסופו של דבר החליט הנאשם להודות בעובדות כתב האישום כמות-שהן. יובהר, כי בכתב האישום נערך בזמנו תיקון, אך הדבר היה שלא במסגרת הסדר או הסכמות בין הצדדים. הנאשם הורשע אפוא, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירות שצוינו בפסקה 1 דלעיל.
5. להשלמת הרקע העובדתי יש לציין כי מסיקה ודורה הובאו לדין, בגין חלקיהם בפרשה דנא, בפני בית המשפט המחוזי בתל-אביב (ת.פ. 11503-04-15). מסיקה הואשם בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלי משפט, ואילו דורה הואשם באיומים. מסיקה הואשם בבית המשפט המחוזי גם באירוע שאינו קשור לכתב האישום שלפניו, והוא השלכת רימון הלם לחצר ביתו של המתלונן.
6. התיק בבית המשפט המחוזי הסתיים בהסדר טיעון דיוני ומהותי. במסגרת ההסדר צירף מסיקה תיק נוסף (ת.פ. 5141-01-15, מבית משפט זה), שעניינו בעבירת דרישת נכס באיומים מיום 26.11.12. לאחר דיון החליט בית המשפט המחוזי לכבד את ההסכמות הצדדים דשם וגזר על מסיקה ועל דורה, בהתאם להסכמות האמורות, את העונשים הבאים: מסיקה - מאסר בפועל לתקופה של 40 חודשים, שכלל הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים; 20,000 ₪ פיצויים למתלונן; 500 ₪ קנס; מאסר מותנה. דורה - מאסר מותנה; 5,000 ₪ פיצויים למתלונן.

ב. תסקיר שירות המבחן:

7. בעניינו של הנאשם נערך תסקיר שירות המבחן, אשר מפרט בהרחבה את נסיבות חייו ומשפחתו. הנאשם, יליד 1978, נשוי כיום בשנית והינו אב לשבעה ילדים, משלוש מערכות יחסים זוגיות שונות. הנאשם עובד כיום למחיתו כשכיר, בעבודות פיגומים, ולאחרונה עבר להתגורר בעיר ראשון-לציון על מנת להיות בקרבת הוריו המבוגרים ולסייע להם.
8. נסיבות חייו של הנאשם, מצעירותו, הינן מורכבות. לנאשם שלוש הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, שהראשונה שבהן הינה משנת 1999. ביום 28.6.15 - כלומר לאחר ביצוע העבירות דנא - נדון הנאשם לעונש מאסר בפועל בן 8 חודשים, שאותו כבר סיים לרצות.
- חרף עבר פלילי מכביד זה התרשם שירות המבחן, כי כיום מגלה הנאשם מחויבות לקשר עם השירות, מבין כי הסתבכויותיו מצביעות על דפוסים אלימים וקשרים עם חברה שולית, ומבקש להשתלב בטיפול במסגרת קבוצת עוברי חוק מבוגרים.
- עוד מצא שירות המבחן כי חלה התייצבות בחייו של הנאשם, אשר כיום מגלה מחויבות למשפחתו ולהוריו. שירות המבחן התרשם, כי הטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם עלולה לדרדרו, בפרט נוכח מצבו הכלכלי הקשה והחובות בהם הוא שקוע. שירות המבחן המליץ אפוא על נקיטת מתווה שיקומי-טיפול בעניינו של הנאשם, שיכלול צו מבחן למשך שנה וכן שירות לטובת הציבור בהיקף שעות נרחב, של 250 שעות.

ג. הראיות לקביעת העונש ותמצית טיעוני ב"כ הצדדים:

(1) ראיות וטיעוני התביעה:

9. ב"כ המאשימה הגישה, כראיות לקביעת העונש, את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם

(הוגש וסומן ע/1. תוכן ההרשעות הקודמות תואר בפסקה 8 דלעיל).

10. ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות ביצוע העבירות דנא ועל הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען. ב"כ המאשימה הדגישה את העובדה שהנאשם סייע לאחר מעשה לחברו מסיקה, אשר ביצע עבירת אלימות חמורה באמצעות נשק קר. בשלב זה כבר ידע הנאשם כי בוצע מעשה אלימות כלפי המתלונן, ובכל זאת - במקום להודיע למשטרה על מעשה האלימות החמור - בחר לסייע למסיקה, למלט אותו לאחר מעשה באמצעות רכבו ואף לשבש את החקירה באמצעות מסירת הרכב לבעל מוסך.
11. בנסיבות אלה, ובהתחשב בנזקים שנגרמו למתלונן, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם מחמיר, בין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. באשר לגזירת עונשו של בתוך מתחם העונש ההולם עתרה ב"כ המאשימה לקביעת העונש ברף העליון של המתחם, נוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם. בהקשר זה הדגישה ב"כ המאשימה כי העבירות דנא נעברו על ידי הנאשם בעת שתיק קודם היה תלוי ועומד נגדו, על החומרה הנוספת הנגזרת מכך.
12. ב"כ המאשימה ביקשה גם לדחות את המלצות שירות המבחן בעניינו של הנאשם. לטענתה, נוכח חומרת העבירות, נסיבותיהן ועברו הפלילי של הנאשם, לא זה המקרה שראוי וניתן לבכר בו שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה ולחרוג לכך קולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. ב"כ המאשימה עתרה אפוא להשית על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצויים למתלונן.

(2) ראיות וטיעוני הנאשם:

13. ב"כ הנאשם הגיש, כראיות לקביעת העונש, מסמכים בדבר החובות הכבדים התלויים ועומדים נגד הנאשם בהוצאה לפועל (1/ס). לטענתו, מסמכים אלה מלמדים על מצבו הכלכלי הקשה והסבוך של הנאשם, המשתקף גם מהאמור בתסקיר שירות המבחן.
14. לגופו של עניין חזר ב"כ הנאשם והדגיש כי עסקין כאן בסיוע **לאחר** מעשה, כאשר גם מתוך עובדות כתב האישום - כמו גם הראיות בתיק החקירה - עולה שהנאשם לא ידע מראש על תוכניותיו וכוונותיו של מסיקה. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם לא ידע את מי מסיקה מבקש לפגוש ואף לא היתה לו היכרות כלשהי עם המתלונן. הנאשם פשוט נעתר לבקשה חברית מצד מסיקה, אשר ביקש, במהלך מפגש אקראי בין השניים, כי הנאשם יסיע אותו. לאחר שגילה הנאשם מה מסיקה עשה, הוא ביקש להרחיק עצמו מהאירוע. לפיכך השאיר הנאשם את רכבו במוסך, וזאת בהתאם להוראותיו של מסיקה.
15. לשיטת ב"כ הנאשם, נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על קיום יסוד נפשי המצוי ברף התחתון ביותר של העבירות, אם בכלל. בנסיבות אלה, כך לדבריו, הוא הציע בזמנו לנאשם לנהל את התיק. ואולם, הנאשם ביקש לסיים את התיק וליטול אחריות על מעשיו, תוך שהודה בכך שעשה טעות שהסיע את מסיקה מלכתחילה. לפיכך, ובהתחשב בחלקו המזערי של הנאשם בפרשה, מתחם העונש ההולם צריך להיות - כך לעתירת ההגנה - מתון בהרבה מהמתחם לו עתרה ב"כ המאשימה, ולעמוד בין ענישה צופה פני עתיד לבין מאסר בפועל שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות.
16. באשר לגזירת עונש של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, הרחיב ב"כ הנאשם בתיאור נסיבותיו המשפחתיות והאישיות המורכבות של הנאשם. הנאשם הינו כאמור אב לשבעה ילדים, שקוע בחובות כבדים ומתפרנס למחייתו בעבודה קשה בפיגומים משעות הבוקר עד לשעות הערב. כיום הוא חי בזוגיות יציבה ומפרנס את משפחתו.

17. ב"כ הנאשם ער כמובן לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, אך לטענתו מדובר בעבר חמור פחות מכפי שהוא נחזה במבט ראשון. הרשעתו האחרונה של הנאשם היתה אמנם בשנת 2015, אך עסקה במעשים ישנים, משנת 2009. יתר על כן, באותו מקרה הוסכם תחילה בין הצדדים על עונש של מאסר בעבודות שירות, אך בזמנו לא אושר לנאשם ריצוי העונש בדרך זו, מסיבות שונות.
18. עוד ביקש ב"כ הנאשם ליתן משקל לעובדה שהנאשם היה משוחרר בתיק זה בתנאים מגבילים, תקופה ממושכת, כמו גם לעובדה שכיום הנאשם חושש ממסיקה עקב כך שהודה בחקירתו וסיפר מה קרה. בנסיבות אלה, וכאשר מדובר בנאשם שהודה בכתב האישום כמות-שהוא ונטל אחריות על מעשיו, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהסתפק במקרה זה בעונש של של"צ.
19. הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הביע צער עמוק וחרטה. הנאשם טען כי "זרם" עם מסיקה בגלל פחדו ממנו, אבל ברגע שהדברים הגיעו למשטרה הודה בכל. הנאשם הדגיש כי כיום אינו מוצא כל עניין בדברים שמחוץ לתחום חיי משפחתו. כל רצונו כעת הוא לנהל אורח חיים נורמטיבי ולפרנס את משפחתו.

ד. דין והכרעה:

(1) קביעת מתחם העונש ההולם:

20. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט בהוראות סעיף 40ט לחוק.
21. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, יש לציין כי הפסיקה לגבי העבירה של סיוע לאחר מעשה אינה רבה - וחלקה ישנה מאוד - ואף קיים שוני נסיבות ניכר בין מקרה למקרה כך שרלוואנטיות הפסיקה הינה מוגבלת. ב"כ המאשימה הפנתה במיוחד לת.פ. (מחוזי ב"ש) 8180/02 **מדינת ישראל נ' דמרי ואח'** (22.5.03), שבו נגזר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל בגין סיוע לאחר מעשה ללא עבירות נוספות. ואולם, כפי שלאחר מכן הודיעה ב"כ המאשימה, בהגנותה, מסתבר שהעונש הופחת בזמנו, בערעור, לעונש שניתן לרצונו בדרך של עבודות שירות (פסק דינו של בית המשפט העליון בערעור לא פורסם).
22. ב"כ הנאשם, מצידו, הפנה לת.פ. (מחוזי ב"ש) 34255-06-13 **מדינת ישראל נ' אלפסי** (14.2.16), שבו נגזר על הנאשם עונש של של"צ. יחד עם זאת, מתחם העונש ההולם שנקבע באותו מקרה היה בין עונש מאסר בפועל קצר לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט אף קבע כי ניתן היה לגזור על הנאשם עונש של חודשיים מאסר בפועל אלא שבנסיבות שאותן שפירט, לרבות היעדר עבר פלילי, הטיל עונש כנ"ל. ב"כ הנאשם הפנה גם לת.פ. (מחוזי מרכז) 10788-05-14 **מדינת ישראל נ' וחידי** (16.2.16), הדין במקרה דומה למדי לעניינו, אם כי כולל עבירות נוספות של סיוע לנשיאת נשק וסיוע ליריות באזור מגורים. באותו מקרה נגזר על הנאשם עונש של חודשיים מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות. דא עקא, שדובר שם בעונש שהושת במסגרת הסדר טיעון, כאשר בגזר הדין אף צוין

כי הרקע להסדר היה קיומם של קשיים ראייתיים ממשיים, כך שלא ניתן להשליך מהתם להכא.

23. עוד יש להדגיש, כי הסיוע לאחר מעשה במקרה דנא היה לעבירה של אלימות חמורה, ומכאן החומרה באשר ל**מידת** הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים. בנסיבות אלה - ותוך התחשבות בעובדה כי מדובר לא רק בעבירה של סיוע לאחר מעשה, אלא גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט - אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא הוא בין שלושה חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

(2) גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

24. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות; והכל כמפורט בהוראות סעיף 40א לחוק העונשין. השיקולים הרלוואנטיים לכך במקרה דנא הינם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם, יליד שנת 1978, שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות. מדובר, כמובן, בנתון מהותי לחומרה. יחד עם זאת, הרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם, על אף היותה משנת 2015, עניינה במעשים משנת 2009. מדובר אם כן בהרשעה המתייחסת למעשים ישנים יחסית, ועובדה זו אף מתיישבת עם טענת ההגנה לשינוי שערך הנאשם באורחות חייו.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע ללא ספק בנאשם ובמשפחתו. יחד עם זאת, הטלת העונש כאמור לריצוי בדרך של עבודות שירות תגבש פגיעה מתונה בלבד.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. פשיטא כי את נסיבות אלה, ובמיוחד הוויתור על העדת המתלונן, יש לזקוף לזכותו של הנאשם. בנוסף, כפי שהדברים גם באו לידי ביטוי בדברו האחרון של הנאשם לעונש, הנאשם נטל אחריות על מעשיו, ואף זאת יש לזקוף לזכותו.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - נסיבות חייו של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ותוארו על ידי בא-כוחו, אינן פשוטות. הנאשם הינו כאמור אב לשבעה ילדים, עובד קשה לפרנסתו ושקוע בחובות כבדים.

יחד עם זאת, האמור בתסקיר נותן יסוד לתקווה כי הנאשם אמנם מצוי בתהליך של עריכת שינוי יסודי בחייו. אכן, לא מדובר במקרה שבו - נוכח מכלול הנסיבות ובהתחשב באינטרס הציבורי - יש מקום לבכר שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה ולחרוג ממתחם העונש ההולם; אך עדיין יש מקום להתחשב לקולה בשיקולי השיקום במישור גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

25. שקלולם של כל השיקולים והנסיבות הנ"ל מוליך למסקנה כי במקרה דנא מיקומו של הנאשם הינו ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. מכאן שניתן להסתפק, בעניינו של הנאשם, בעונש של שלושה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; וזאת בצירוף לענישה צופה פני עתיד.

בהתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, שהינו כאמור אב לשבעה ילדים, ובהתחשב בכך שלעונש המאסר תהיה גם השלכה על יכולתו של הנאשם לעבוד ולהתפרנס במהלך תקופת ריצוי העונש, איני מוצא מקום להשית על הנאשם גם עיצומים כלכליים. יחד עם זאת, על מנת לעקוב אחר מצבו של הנאשם, כמו גם לעודד אותו

להתמיד בעריכת השינויים הנדרשים באורחות חייו, אני נעתר לבקשת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן.

ה. סוף דבר:

26. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 10.10.16.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 23.1.17 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה מהעבירות בהן הורשע, או עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ג) צו מבחן, לתקופה של 12 חודשים מהיום.

מובהר בזה לנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות צו המבחן ולא ישתף פעולה עם קצין המבחן, יהא בית המשפט רשאי לבטל את צו המבחן ולגזור עליו, במקומו, עונש נוסף.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר ולשירות המבחן.

ניתן היום, יום רביעי ט"ו חשוון תשע"ז, 16 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.